

РЕШЕНИЕ

№ 4294

гр. София, 27.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **4279** по описа за **2013** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 18. 02. 2013 г. по НАХД № 20872 / 2012 г., Софийски районен съд, НО, 116 състав е изменил наказателно постановление (НП) № F 014156 / 14. 09. 2012 г., издадено от директора на офис „Център” при ТД на НАП С., с което на [фирма], е наложена имуществена санкция в размер на 800 лв., на основание чл. 261, ал. 1 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/, за нарушение на чл. 92, ал. 2 от ЗКПО, като е намалил размера на имуществената санкция в размер на 500 лв.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от [фирма], в която се моли решението да бъде отменено като незаконосъобразно. Твърди се че нарушението е маловажно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и не се представлява.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля М. и писмените доказателства, представени с

наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на първоинстанционния съд.

Установено е, че на 23. 08. 2012 г. в офис „Център” на ТД на НАП С., е подадена годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО за финансовата 2011 г. от пълномощник на [фирма].

Декларацията за 2011 г., е следвало да се подаде в срок до 02. 04. 2012 г., поради което е констатирано закъснение от 142 календарни дни.

На 23. 08. 2012 г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен същата дата срещу подпис на пълномощник на дружеството, в който нарушението било квалифицирано като такова на чл. 92, ал. 2 от ЗКПО, във връзка с § 27 от ПЗР на ЗКПО.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № F 014156 / 14. 09. 2012 г., от директора на офис „Център” при ТД на НАП С..

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

Съгласно чл. 92, ал. 2 от ЗКПО, годишната данъчна декларация се подава в срок до 31 март на следващата година в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на данъчно задълженото лице.

Доколкото 31. 03. 2012 г. се пада в събота, съобразно правилата за броене на сроковете, този срок изтича на първия работен ден, а именно 02. 04. 2012 г.

В същото време, е безспорно, видно и от входящия номер, че декларацията е подадена на 23. 08. 2012 г., поради което е налице посоченото в АУАН закъснение от 142 календарни дни.

Съдът счита, за неоснователни изложените в касационната жалба доводи, че през календарната 2011 г. дружеството не е осъществявало дейност, поради което подадената декларация е с нулеви стойности. Липсата на осъществяване на дейност, не освобождава дружеството от задължение за подаване на годишна данъчна декларация в законоустановения за това срок, като това че не е осъществявана дейност, освобождава дружеството от задължение единствено за представяне на годишен отчет за дейността, на основание чл. 92, ал. 4 от ЗКПО.

В същото време, настоящата касационна инстанция намира, че не е налице маловажен случай, каквито доводи се навеждат в касационната жалба.

Преценката за маловажност се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол, на основание Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. на тълк. н. д. № 1/2005 г., НК.

Нарушението, за което е санкциониран жалбоподателя, е формално и закона не отчита вредоносния резултат, поради което самото неподаване в срок на декларацията е въздигнато от законодателя в административно нарушение. В същото време се касае за данъчно нарушение, касаещо обществените отношения свързани с бюджетни приходи, поради което не може да се приеме, че се касае за маловажен случай.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради

което следва да бъде оставено в сила, в оспорената част.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 18. 02. 2013 г. по НАХД № 20872 / 2012 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 116 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.